Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen i utökad sammansättning)

25 september 2015*

”Reach — Identifiering av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter — Intermediärer — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret direkt berörd — Upptagande till sakprövning — Proportionalitet — Likabehandling”

I mål T-268/10 RENV,

**Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)**, Bryssel (Belgien), och

**SNF SAS**, Andrézieux-Bouthéon (Frankrike),

företrädda av R. Cana, D. Abrahams och E. Mullier, avocats,

klagande,

mot

**Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)**, företrädd av M. Heikkilä, W. Broere och T. Zbihlej, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av J. Stuyck och A.-M. Vandromme, avocats,

svarande,

med stöd av

**Konungariket Nederländerna**, företrätt av B. Koopman, i egenskap av ombud,

och

**Europeiska kommissionen**, företrädd av D. Kukovec, E. Manhaeve och K. Talabér-Ritz, samtliga i egenskap av ombud,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av Echas beslut att identifiera akrylamid (EG nr 201-173-7) såsom ett ämne som uppfyller kriterierna i artikel 57 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1), i enlighet med artikel 59 i denna förordning,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

TRIBUNALEN (femte avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden A. Dittrich (referent) samt domarna F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović och A.M. Collins,

justitiesekreterare: handläggaren L. Grzegorczyk,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 15 april 2015,

följande

## Dom

### Bakgrund till målet

1 Den första sökanden, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), är en europeisk ekonomisk intressegruppering med säte i Belgien. Den företräder intressen för producenter eller importörer av polyelektrolyter, polyakrylamider och/eller andra polymerer innehållande akrylamid. Medlemsföretagen i denna gruppering är även användare av akrylamid och tillverkare och/eller importörer av akrylamid eller polyakrylamid. Samtliga akrylamidproducenter inom Europeiska unionen är medlemmar i grupperingen.

2 Den andra sökanden, SNF SAS, är ett medlemsföretag i den första sökanden. Dess huvudsakliga verksamhet är tillverkning av akrylamid och polyakrylamid som säljs direkt till dess kunder. Denna sökande har produktionsanläggningar i Frankrike, Förenta staterna, Kina och Sydkorea.

3 Polyelektrolyter är vattenlösliga, syntetiska, organiska polymerer som tillverkas av olika monomerer, varav en är akrylamid. De används till exempel för rening av dricksvatten, behandling av avloppsvatten, pappersproduktion och utvinning av sällsynta mineraler.

4 Polyakrylamid är en polymer som tillverkas genom polymerisation av monomeren akrylamid. Den används mest för behandling av vatten, inom pappersindustrin, gruvindustrin, petroleumindustrin, jordbruket, som tillsats för textilier och för kosmetiska och kroppshygieniska produkter.

5 Konungariket Nederländerna sände den 25 augusti 2009 dokumentation till Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) vilken det sammanställt rörande identifieringen av akrylamid såsom ett ämne som uppfyller villkoren i artikel 57 a och b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1), i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, s. 1), genom hänvisning till klassificeringen av akrylamid bland mutagena och cancerframkallande ämnen i kategori 2 i del 3 i bilaga VI till förordning nr 1272/2008. Den 31 augusti 2009 publicerade Echa på sin webbplats ett meddelande som uppmanade berörda parter att yttra sig angående dokumentationen avseende akrylamid. Echa beredde samma dag behöriga myndigheter i övriga medlemsstater tillfälle att yttra sig i frågan.

6 Efter att ha mottagit yttranden över dokumentationen, bland annat från den första sökanden, och Konungariket Nederländernas svar på dessa yttranden, överlämnade Echa dokumentationen till sin medlemsstatskommitté, vilken den 27 november 2009 enhälligt kom överens om att identifiera akrylamid såsom ett ämne som inger mycket stora betänkligheter, eftersom akrylamid uppfyllde kriterierna i artikel 57 a och b i förordning nr 1907/2006.

7 Echas verkställande direktör fattade den 22 december 2009 beslut ED/68/2009 om att per den 13 januari 2010 inkludera akrylamid i förteckningen över ämnen som kunde komma att upptas i bilaga XIV till förordning nr 1907/2006 (nedan kallad kandidatförteckningen).

8 Den andra sökanden i mål T-1/10 R begärde att det interimistiskt skulle förordnas om uppskov med verkställigheten av Echas beslut att identifiera akrylamid såsom ett ämne som uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordning nr 1907/2006, enligt artikel 59 i den förordningen. Tribunalens ordförande beslutade den 11 januari 2010 om uppskov med verkställigheten till dess att förfarandet för prövning av ansökan om interimistiskt förfarande avslutats. Echa beslutade till följd av detta beslut att suspendera upptagandet av akrylamid i kandidatförteckningen.

9 Genom beslut av den 26 mars 2010 i mål PPG och SNF/ECHA (T-1/10 R, EU:T:2010:128) avvisades den andra sökandens begäran om uppskov med verkställigheten.

10 Echa offentliggjorde kandidatförteckningen, som innefattade akrylamid, den 30 mars 2010.

**Förfarandet vid tribunalen och parternas yrkanden**

11 Sökandena har, i en skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 10 juni 2010, väckt talan om ogiltigförklaring av Echas beslut att identifiera akrylamid såsom ett ämne som uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordning nr 1907/2006 och inkludering av akrylamid i kandidatförteckningen, enligt artikel 59 i förordningen (nedan kallat det angripna beslutet).

12 Europeiska kommissionen och Konungariket Nederländerna ansökte i skrivelser som inkom till tribunalens kansli den 19 respektive den 25 november 2010 om att få intervenera till stöd för Echas yrkanden. Dessa ansökningar beviljades, efter att parterna hörts, genom beslut den 10 januari 2011.

13 Tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) avvisade talan genom beslut av den 21 september 2011 i mål PPG och SNF/ECHA (T-268/10, REU, EU:T:2011:508).

14 Genom ansökan som inkom till EU-domstolens kansli 30 november 2011 överklagade sökandena det ovan i punkt 13 nämnda beslutet i mål PPG och SNF/ECHA (EU:T:2011:508).

15 EU-domstolen upphävde genom dom av den 26 september 2013 i mål PPG och SNF/ECHA (C-625/11 P, REG, EU:C:2013:594) (nedan kallad domen i målet om överklagande) det ovan i punkt 13 nämnda beslutet PPG och SNF/ECHA (EU:T:2011:508). Domstolen konstaterade att tribunalen hade gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att talan hade väckts för sent på grund av bedömningen att regeln i artikel 102.1 i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991, enligt vilken fristen för att väcka talan ska räknas från slutet av den fjortonde dagen efter den dag då rättsakten offentliggjordes, enbart är tillämplig på rättsakter som hade offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och inte på rättsakter som hade offentliggjorts på Internet (domen i målet om överklagande, punkt 37).

16 Eftersom målet inte var färdigt för avgörande återförvisades det till tribunalen, varvid det beslutades att frågan om rättegångskostnader skulle anstå.

17 Målet tilldelades femte avdelningen i utökad sammansättning vid tribunalen enligt artikel 118.1 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991.

18 Eftersom det skriftliga förfarandet inte hade avslutats när domen i målet om överklagande meddelades anmodade tribunalen (femte avdelningen i utökad sammansättning) genom beslut av den 24 oktober 2013 Echa att inkomma med svarsinlaga enligt artikel 119.2 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991.

19 Genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli den 5 december 2013 framställde Echa en invändning om rättegångshinder i enlighet med artikel 114.1 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991.

20 Den 17 juni 2014 beslutade tribunalen (femte avdelningen i utökad sammansättning) att invändningen om rättegångshinder skulle prövas i samband med att talan prövades i sak och att frågan om rättegångskostnader skulle anstå.

21 Konungariket Nederländerna lämnade in sin interventionsinlaga den 16 september 2014. Genom skrivelser som inkom till tribunalens kansli den 10 november 2014 yttrade sig Echa och sökandena över denna inlaga.

22 Kommissionen inkom med sin interventionsinlaga den 17 september 2014. Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 10 november 2014 yttrande sig Echa över denna inlaga. Sökandena har däremot inte yttrat sig över inlagan.

23 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (femte avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet.

24 Tribunalen har som processledande åtgärd enligt artikel 64 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991 dels anmodat Echa att inge vissa handlingar, dels anmodat övriga parter att besvara vissa frågor. Parterna efterkom respektive anmodan inom den föreskrivna fristen.

25 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 15 april 2015.

26 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

— ta upp talan till sakprövning och bifalla den,

— ogiltigförklara det angripna beslutet samt

— förplikta Echa att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Echa, Konungariket Nederländerna och kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— avvisa talan i första hand och i andra hand ogilla den, samt

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

## Rättslig bedömning

28 Innan tribunalen prövar grunderna och parternas argument i sak ska den pröva Echas invändning om rättegångshinder.

*Upptagande till sakprövning*

29 Till stöd för invändningen om rättegångshinder har Echa, med stöd av Konungariket Nederländerna och kommissionen, gjort gällande att talan inte kan tas upp till sakprövning på grund av att sökandena inte är direkt berörda.

30 Enligt artikel 263 fjärde stycket får alla fysiska eller juridiska personer på de villkor som anges i första och andra styckena väcka talan mot en rättsakt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.

31 I förevarande fall är det utrett att det angripna beslutet inte är riktat till sökandena, varför de inte är rättsaktens adressater. Under sådana förhållanden har sökandena enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF rätt att väcka talan om ogiltigförklaring mot denna akt enbart om den direkt berör dem.

32 Vad beträffar frågan huruvida den första sökandens talan kan tas upp till sakprövning erinrar tribunalen om att det redan har fastslagits att en sammanslutning som har till uppgift att tillvarata sina medlemmars gemensamma intressen i princip endast kan väcka talan om ogiltigförklaring om de företag som den företräder hade kunnat göra det var för sig eller om sammanslutningen har ett eget intresse av att väcka talan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2006, Belgien och Forum 187/kommissionen, C-182/03 och C-217/03, REG, EU:C:2006:416, punkt 56 och där angiven rättspraxis). Detta gäller även en europeisk ekonomisk intressegruppering som, i likhet med den första sökanden, har skapats för att företräda intressen hos en kategori av företag (se beslut av den 24 juni 2014, PPG och SNF/ECHA, T-1/10 RENV, EU:T:2014:616, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

33 Den första sökanden har i förevarande fall inte åberopat någon omständighet som visar att dess egna intressen var direkt berörda. Även om det antas att det ankom på sökanden att organisera och koordinera ett harmoniserat tillvägagångssätt gällande de skyldigheter som följer av förordning nr 1907/2006 för hela den ifrågavarande sektorn, är det inte sökandens egna intressen som den därmed gör gällande, utan medlemmarnas intresse. Den första sökanden har följaktligen endast talerätt om dess medlemmar eller vissa av dem, till exempel den andra sökanden, berörs direkt av det angripna beslutet.

34 Det följer av fast rättspraxis att villkoret direkt berörd endast kan anses vara uppfyllt om två kriterier är för handen. För det första måste den ifrågasatta angripna åtgärden ha direkt inverkan på den enskildes rättsliga ställning. För det andra får åtgärden inte lämna något utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den, vilket innebär att genomförandet ska ha en rent automatisk karaktär och endast följa av unionslagstiftningen utan att några mellanliggande regler tillämpas (dom av den 5 maj 1998, Dreyfus/kommissionen, C-386/96 P, REG, EU:C:1998:193, punkt 43, dom av den 29 juni 2004, Front national/parlamentet, C-486/01 P, REG, EU:C:2004:394, punkt 34, och dom av den 10 september 2009, kommissionen/Ente per le Ville vesuviane och Ente per le Ville vesuviane/kommissionen, C-445/07 P och C-455/07 P, REG, EU:C:2009:529, punkt 45).

35 Sökandena har gjort gällande att det angripna beslutet berör dem direkt, eftersom den rättsliga ställningen för den första sökandens medlemmar och för den andra sökanden påverkas bland annat av de skyldigheter som föreskrivs i artikel 31.9 a i förordning nr 1907/2006. På grund av att akrylamid har identifierats som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter är den första sökandens medlemmar och den andra sökanden skyldiga att sammanställa ett säkerhetsdatablad för akrylamid enligt denna bestämmelse.

36 Enligt artikel 31.1 a i förordning nr 1907/2006 ska leverantören av ett ämne eller en beredning förse mottagaren av dessa med ett säkerhetsdatablad, om ämnet eller beredningen uppfyller kriterierna för att klassificeras som farligt enligt förordning nr 1272/2008. I artikel 31.9 a i förordning 1907/2006 föreskrivs att leverantörerna ska uppdatera detta säkerhetsdatablad så snart ny information som kan påverka riskhanteringsåtgärderna eller ny information om faror blir tillgänglig.

37 Det är i förevarande fall ostridigt att den första sökandens medlemmar och den andra sökanden ska förse mottagarna av akrylamid med ett säkerhetsdatablad, eftersom detta ämne uppfyller kriterierna för att klassificeras som farligt enligt förordning nr 1272/2008. Akrylamid har nämligen klassificerats som cancerframkallande i kategori 2 och mutagent i kategori 2 (se punkt 5 ovan).

38 Det har däremot bestritts att identifieringen av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter i enlighet med förfarandet i artikel 59 i förordning nr 1907/2006, enligt artikel 57 a och b i samma förordning, utgör ny information, i den mening som avses i artikel 31.9 a i nämnda förordning, som utlöser den skyldighet som föreskrivs i den bestämmelsen, det vill säga att uppdatera säkerhetsdatabladet, vilket innebär att det angripna beslutet direkt påverkar den rättsliga ställningen för den första sökandens medlemmar och för den andra sökanden.

39 När det gäller säkerhetsdatablad föreskrivs i artikel 31.1 i förordning nr 1907/2006 att dessa ska sammanställas i enlighet med bilaga II till den förordningen. I denna bilaga fastställs de krav som leverantören ska uppfylla vid sammanställning av säkerhetsdatablad för ett ämne i enlighet med artikel 31 i förordning nr 1907/2006. Säkerhetsdatabladet ska göra det möjligt för användarna att vidta nödvändiga åtgärder till skydd för människors hälsa och säkerheten på arbetsplatsen samt till skydd för miljön.

40 Identifieringen av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter till följd av förfarandet i artikel 59 i förordning nr 1907/2006, på grund av att detta ämne uppfyller kriterierna enligt artikel 57 a och b i denna förordning, utgör enligt sökandena ny information avseende bland annat artikel 31.6 led 15 i förordningen, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 453/2010 av den 20 maj 2010, om ändring av förordning nr 1907/2006 (EUT L 133, s. 1), som gäller information enligt denna förordning.

41 Vad beträffar artikel 31.6 led 15 i förordning nr 1907/2006 avser denna del av säkerhetsdatabladet, enligt punkt 15 i del A i bilaga II till denna förordning, i dess ändrade lydelse enligt förordning nr 453/2010, annan information om andra föreskrifter gällande ämnet som ännu inte har angetts i bladet. Enligt avsnitt 15.1 i del A i bilaga II till denna förordning ska dels information lämnas om relevanta unionsbestämmelser när det gäller säkerhet, hälsa och miljö (till exempel Seveso-kategorier eller ämnen i bilaga I till rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (EGT L 10, 14.1.1997, s. 13)) eller nationell information om ämnets eller blandningens (även de ingående ämnenas) rättsliga status, inklusive råd om vilka åtgärder mottagaren bör vidta till följd av dessa bestämmelser. Om det ämne eller den blandning som behandlas i säkerhetsdatabladet omfattas av särskilda bestämmelser på unionsnivå som rör hälso- eller miljöskydd (till exempel tillstånd som lämnas enligt avdelning VII eller begränsningar enligt avdelning VIII) ska dels dessa bestämmelser återges.

42 Echas beslut till följd av det förfarande som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 1907/2006 utgör relevanta unionsbestämmelser när det gäller säkerhet, hälsa och miljö samt ett ämnes rättsliga status. Genom detta beslut har nämligen ett ämne som inger mycket stora betänkligheter identifieras och kan därmed införas i bilaga XIV i denna förordning. Denna bilaga innehåller listan över ämnen för vilka det krävs ett godkännande. Leverantörerna av ett sådant ämne eller en sådan beredning är således skyldiga att nämna denna identifiering på säkerhetsdatabladet och tillhandahålla råd om vilka åtgärder mottagaren bör vidta till följd av denna identifiering, särskilt gällande den informationsskyldighet som följer enligt artiklarna 7 och 33 i förordning nr 1907/2006. Identifieringen av ett ämne som inger

mycket stora betänkligheter till följd av det förfarande som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 1907/2006, på grund av att ämnet uppfyller de kriterier som avses i artikel 57 a och b i denna förordning, utgör följaktligen ny information som medför att detta ämnes leverantörer blir skyldiga att uppdatera det ifrågavarande säkerhetsdatabladet.

43 Härav följer att Echas beslut om identifiering av ett ämne som inger mycket stora betänkligheter till följd av det förfarande som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 1907/2006 direkt kan påverka den rättsliga ställningen för leverantörerna av detta ämne på grund av de skyldigheter som följer av detta.

44 Denna slutsats vederläggs varken av den omständigheten att förordning nr 453/2010 - vid den tidpunkt då talan väcktes den 10 juni 2010, vilket även är den tidpunkt då villkoren för att talan ska kunna tas upp till sakprövning ska vara uppfyllda (se beslut av den 7 september 2010, Etimine och Etiproducts/kommissionen, T-539/08, REG, EU:T:2010:354, punkt 76 och där angiven rättspraxis) - ännu inte hade trätt i kraft, eller av den omständigheten att akrylamid enligt sökandena är ett ämne som uteslutande registreras och används som intermediär.

45 Vad för det första beträffar den omständigheten att förordning nr 453/2010 ännu inte hade trätt i kraft när talan väcktes den 10 juni 2010 är det visserligen riktigt att denna förordning enligt artikel 3 trädde i kraft den tjugonde dagen efter dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*. Förordningen hade offentliggjorts i den officiella tidningen den 31 maj 2010 och trädde således i kraft den 20 juni 2010. Möjligheten att förordning nr 453/2010 inte skulle träda i kraft efter dess antagande den 20 maj 2010 och dess offentliggörande i den officiella tidningen var emellertid vid den tidpunkt då talan väcktes endast hypotetisk (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av 17 januari 1985, Piraiki-Patraiki m.fl./kommissionen, 11/82, REG, EU:C:1985:18, punkt 9).

46 Echas argument med hänvisning till punkt 76 i det ovan i punkt 44 nämnda beslutet Etimine och Etiproducts/kommissionen (EU:T:2010:354), att frågan huruvida en talan kan tas upp till sakprövning ska avgöras med hänsyn till de regler som var i kraft vid den tidpunkt då talan väcktes, kan under dessa omständigheter inte godtas. I förevarande fall handlar det inte om frågan om tillämpning i tiden av regler där villkoren fastställs för upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring som en enskild väckt vid unionsdomstolen. Förordning nr 453/2010 utgör en reglering i sak.

47 När det gäller den omständigheten att ändringen av bilaga II i förordning nr 1907/2006, enligt artikel 1 i förordning nr 453/2010, först trädde i kraft den 1 december 2010, är det tillräckligt att erinra om att det förhållandet att en rättsakts rättsverkningar inträder först vid en senare, i rättsakten angiven, tidpunkt inte innebär att en enskild inte kan beröras direkt av den på grund av skyldigheter som följer av densamma (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 11 juli 2005, Bonino m.fl./parlamentet och rådet, T-40/04, REG, EU:T:2005:279, punkterna 46 och 47).

48 Vad för det andra beträffar den omständigheten att akrylamid enligt sökandena är ett ämne som uteslutande registreras och används som intermediär erinrar tribunalen om att artikel 2.1 c i förordning nr 1907/2006 inte är tillämplig på icke-isolerade intermediärer och att isolerade intermediärer enligt artikel 2.8 b i denna förordning undantas från förfarandet för beviljande av tillstånd i avdelning VII i förordningen, av vilket identifieringsförfarandet för ämnen som inger mycket stora betänkligheter är en del.

49 I förevarande fall ska frågan huruvida sökandena enligt dessa bestämmelser undantogs från den informationsskyldighet som följer av artikel 31.9 a i förordning nr 1907/2006 inte prövas, eftersom den akrylamid som den första sökandens medlemmar och den andra sökanden tillhandahåller i vart fall vid den tidpunkt då talan väcktes inte uteslutande användes som intermediär.

50 Enligt definitionen i artikel 3 led 15 i förordning nr 1907/2006 är en intermediär ett ämne som tillverkas för och förbrukas eller används vid kemisk bearbetning för att omvandlas till ett annat ämne (nedan kallad syntes). En icke-isolerad intermediär är enligt artikel 3 led 15 a i förordningen en

intermediär som under syntesen inte avsiktligt avlägsnas från den utrustning i vilken syntesen äger rum (utom för provtagning). I artikel 3 led 15 b och c anges definitionerna för en isolerad intermediär som används på plats och isolerad intermediär som transporteras. Den första är en intermediär som inte uppfyller de kriterier som gäller för icke-isolerade intermediärer och där tillverkningen av intermediären och syntesen av ett eller flera andra ämnen från denna intermediär äger rum på en och samma plats och ombesörjs av en eller flera rättsliga enheter. Den andra är en intermediär som inte uppfyller de kriterier som gäller för icke-isolerade intermediärer och som transporteras mellan eller levereras till andra platser.

51 Det är riktigt att det framgår av punkt 1.1 i den dokumentation som Konungariket Nederländerna har sammanställt om akrylamid, avseende ”information om exponering” att 99,9 procent av all akrylamid används som intermediär. I denna punkt anges emellertid med fog att det även förekom andra användningsområden som till exempel beståndsdel i tätningsmedel och för beredning på plats av elektroforesgel av polyakrylamid.

52 När det för det första gäller användningen av akrylamid som tätningsmedel, består denna användning i att täta vattenläckage, reparera betongarbeten och behandla krypfukt på väggar (dom av den 1 februari 2013, Polyelectrolyte Producers Group m.fl./kommissionen, T-368/11, EU:T:2013:53, punkt 2). Det framgår av beskrivningen av denna användning, i punkt 1.1 i den dokumentation som Konungariket Nederländerna har sammanställt om akrylamid, att när en beståndsdel av akrylamid i ett tätningsmedel polymeriseras eller gelifieras, stelnar den till en fast vattentät gel.

53 Sökandena har gjort gällande att detta förfarande visar att akrylamid används som intermediär enligt definitionen i artikel 3 led 15 i förordning nr 1907/2006. Akrylamid tillverkas eller importeras för att förbrukas eller användas vid kemisk bearbetning för att omvandlas till ett annat ämne, vattentäta polymerer. Polymerer definieras som ämnen i artikel 3 led 5 i samma förordning.

54 Detta resonemang kan emellertid inte godtas. Enligt definitionen i artikel 3 led 15 i förordning nr 1907/2006 är en intermediär ett ämne som tillverkas för kemisk bearbetning och förbrukas eller används vid denna omvandling för att bli föremål för syntes. Det är i förevarande fall riktigt att en akrylamidsbeståndsdel i ett tätningsmedel används i tillverkningen av ett annat ämne där det själv omvandlas till detta ämne, nämligen en polymer. Såsom Echa har anfört används emellertid inte akrylamid för att själv bli föremål för syntes, i den mening som avses i artikel 3 led 15 i förordning nr 1907/2006. Akrylamid används inte för att tillverka detta andra ämne utan huvudsyftet med den kemiska bearbetningen är att uppnå en tätande verkan, som uppstår när en akrylamidsbeståndsdel i ett tätningsmedel polymeriseras. Vid polymerisation stelnar akrylamiden till en fast vattentät gel när den används som tätningsmedel. Användning av akrylamid som tätningsmedel utgör således inte en intermediär användning utan en slutlig användning.

55 Denna slutsats bekräftas för övrigt av ”Definition av intermediärer enligt överenskommelsen mellan kommissionen, medlemsstaterna och Echa den 4 maj 2010”. Enligt punkt 4 i denna definition, som avser industriell slutanvändning annan än vid tillverkning av ett annat ämne som sådant, kan, i det fall ämne (A) används av tillverkaren själv eller av en nedströmsanvändare och omsätts kemiskt i en annan process än tillverkning av ett annat ämne, inte detta ämne (A) vara en intermediär. Så snart som huvudsyftet med den kemiska processen inte är att tillverka ett annat ämne utan snarare att uppnå en annan funktion, särskild egenskap eller en kemisk reaktion som en integrerad del av produktionen av varor (halvfärdiga eller färdiga), ska ämnen som används vid denna verksamhet enligt punkt 4 inte betraktas som intermediärer enligt förordning nr 1907/2006. Dessa överväganden återspeglas även i punkt 2 i definitionen, som innehåller en analys av definitionen av intermediär enligt artikel 3 led 15 i förordning nr 1907/2006.

56 När det för det andra gäller användningen av akrylamid för beredning på plats av elektroforesgeler av polyakrylamid framgår det av punkt 1.1 i den dokumentation som Konungariket Nederländerna sammanställt om akrylamid, avseende ”information om exponering” att sådana geler användes som forskningsverktyg för att separera nukleinsyror vid forskningsinstitut, universitet och sjukhus.

57 Sökandena har gjort gällande att användningen av akrylamid för beredning av elektroforesgeler av polyakrylamid utgör en intermediär användning, eftersom akrylamid omvandlas till ett annat ämne, nämligen en gel som är en polymer.

58 Såsom Echa har anfört, utan att förklara sammanhanget för den kemiska reaktion som ger upphov till polyakrylamidgeler, är detta resonemang inte tillräckligt för att konstatera att akrylamid vid tillverkning av elektroforesgeler uteslutande användes som intermediär. Det har redan konstaterats (se punkterna 54 och 55 ovan) att akrylamid utgjorde en intermediär när detta ämne användes för att bli föremål för syntes. Detta är, såsom Echa har anfört, inte fallet vad beträffar användningen av akrylamidgjutningar för hand av polyakrylamidgeler. Den underliggande avsikten med gjutningar som utgör ett av stegen i protokollet för elektrofores, är inte att tillverka polyakrylamid, utan att på ett analytiskt sätt separera molekyler genom elektrofores.

59 När det för det tredje gäller sökandenas argument att samtliga av de tre registreringsanmälningarna avseende akrylamid i Echas databas för registrerade ämnen identifierade detta ämne som intermediär, ska det påpekas att Echa enligt artikel 20.2 första stycket i förordning nr 1907/2006 visserligen ska kontrollera att varje registreringsanmälan är fullständig men att denna kontroll inte ska omfatta en bedömning av de inlämnade uppgifternas eller motiveringarnas kvalitet, eller av huruvida de är tillräckliga. I artikel 6.1 i samma förordning anges vidare att, såvida något annat inte föreskrivs i förordningen, ska varje tillverkare eller importör av ett ämne, som sådant eller ingående i en eller flera beredningar, i mängder på minst 1 ton per år lämna in en registreringsanmälan till Echa. Det är således inte uteslutet att vissa tillverkare eller importörer inte registrerar akrylamid, eftersom de använder detta ämne i mindre kvantiteter. Den omständigheten att det bara fanns registreringsanmälningar för akrylamid som intermediär innebär således inte att detta ämne uteslutande används som intermediär.

60 Av ovanstående överväganden följer att sökandena är direkt berörda av det angripna beslutet på grund av den informationsskyldighet som föreskrivs i artikel 31.9 a i förordning nr 1907/2006. Invändningen om rättegångshinder ska således avslås.

61 Eftersom de andra villkoren för upptagande till sakprövning är uppfyllda, vilket parterna för övrigt inte har bestritt, kan talan tas upp till sakprövning.

*Prövning i sak*

62 Sökandena har till stöd för sin talan åberopat följande fyra grunder: 1) Åsidosättande av artiklarna 2.8 b och 59 i förordning nr 1907/2006, 2) uppenbart felaktig bedömning, 3) åsidosättande av proportionalitetsprincipen och 4) åsidosättande av likabehandlingsprincipen.

Den första grunden: Åsidosättande av artiklarna 2.8 b och 59 i förordning nr 1907/2006

63 Sökandena har gjort gällande att Echa genom att identifiera akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter åsidosatte artiklarna 2.8 b och 59 i förordning nr 1907/2006, eftersom akrylamid är ett ämne som enligt sökanden uteslutande registreras och används som intermediär, varför det således undantas från tillämpningen av avdelning VII i denna förordning. Under det förfarande som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 1907/2006 har enligt sökandena enbart bevisning på att akrylamid är ett intermediärt ämne ingetts. Detta är bland annat fallet vad gäller användningen av detta ämne i

tätningsmedel och för att tillverka elektroforesgeler, vilka är de enda användningsområden som omnämns av Konungariket Nederländerna i den dokumentation som sammanställts avseende akrylamid som exempel på användningsområden för detta ämne som sådant och inte som intermediär.

64 Akrylamid har i det angripna beslutet identifierats som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 1907/2006. Detta förfarande utgör en del av det tillståndssystem som föreskrivs i avdelning VII i denna förordning. Enligt artikel 2.8 b i denna förordning ska isolerade intermediärer som används på plats och isolerade intermediärer som transporteras undantas från denna avdelning. Tribunalen ska således pröva huruvida det angripna beslutet på grund av detta undantag är rättsstridigt i den mån akrylamid identifieras som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter.

65 Förfarandet i artikel 59 i förordning nr 1907/2006 avser identifieringen av ämnen. Enligt artikel 1.2 i förordning nr 1907/2006 fastställs i denna förordning bestämmelser om ämnen och beredningar enligt definitionen i artikel 3. Dessa bestämmelser ska gälla tillverkning, utsläppande på marknaden eller användning av dessa ämnen – som sådana eller ingående i beredningar eller varor – och utsläppande på marknaden av beredningar. Ett ämne är enligt definitionen i artikel 3 led 1 i förordningen ett kemiskt grundämne och föreningar av detta grundämne i naturlig eller tillverkad form, inklusive de eventuella tillsatser som är nödvändiga för att bevara dess stabilitet och sådana föroreningar som härrör från tillverkningsprocessen, men exklusive eventuella lösningsmedel som kan avskiljas utan att det påverkar ämnets stabilitet eller ändrar dess sammansättning. Ett ämne identifieras således utifrån sina inneboende egenskaper. Med hänsyn till dessa bestämmelser och, eftersom det är utrett att akrylamid utgör ett ämne enligt denna definition kan det med fog bli föremål för det identifieringsförfarande som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 1907/2006.

66 Den omständigheten att ett ämne kan vara intermediärt innebär vidare inte att det undantas från förfarandet för identifiering av ämnen som inger mycket stora betänkligheter i enlighet med artikel 59 i förordning nr 1907/2006. Det är visserligen riktigt att isolerade intermediärer som används på plats eller transporteras enligt artikel 2.8 b i denna förordning undantas från avdelning VII i denna förordning avseende det tillståndssystem som identifieringsförfarandet utgör en del av. Av definitionen av intermediären enligt artikel 3 led 15 i förordning nr 1907/2006 framgår emellertid att klassificeringen av ett ämne som intermediär beror på syftet med dess tillverkning och dess användning. Såsom redan påpekats (se ovan i punkt 50) är en intermediär enligt denna definition ett ämne som tillverkas för och förbrukas eller används vid kemisk bearbetning för att omvandlas till ett annat ämne. Alla ämnen kan i princip tillverkas för att bearbetas kemiskt och förbrukas eller användas för att omvandlas och bli föremål för en syntes. Den omständigheten att ett ämne i förekommande fall kan vara intermediärt innebär således inte att det undantas från det identifieringsförfarande som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 1907/2006.

67 Dessa bedömningar bekräftas av den omständigheten att de kriterier som föreskrivs i artikel 57 i förordning nr 1907/2006 för identifiering av ett ämne som inger mycket stora betänkligheter till följd av det förfarande som föreskrivs i artikel 59 i denna förordning gäller detta ämnes inneboende egenskaper. Enligt artikel 57 a-e i denna förordning ska ämnen som uppfyller kriterierna för att klassificeras som cancerframkallande, könscellsmutagena, reproduktionstoxiska samt ämnen som är långlivade, bioackumulerande och toxiska eller mycket långlivade och mycket bioackumulerande identifieras. I artikel 57 f i förordning nr 1907/2006 föreskrivs identifiering av ämnen med allvarliga effekter på människors hälsa eller miljön som leder till betänkligheter som motsvarar de som föranleds av de andra ämnen som förtecknas i artikel 57 a–e i förordningen, eftersom ett ämne, i den mening som avses i förordning nr 1907/2006 definieras utifrån sina inneboende egenskaper (se ovan i punkt 65) gäller begreppet intermediär enligt denna förordning ett ämnes egenskaper och ändrar inte på något sätt dessa egenskaper, utan innefattar en definiering av en intermediär med hänsyn till syftet med ett ämnes tillverkning och användning.

68 Vad i detta hänseende beträffar sökandenas argument att det undantag för intermediärer som föreskrivs i artikel 2.8 b i förordning nr 1907/2006 inte uttryckligen har sin grund i ett ämnes användningsområden ska det erinras om att enligt den definition av intermediärer som föreskrivs i artikel 3 led 15 i denna förordning är det nödvändigt att beakta syftet med detta ämnes tillverkning och användning för att avgöra huruvida det är en intermediär.

69 Sökandenas resonemang kan inte heller godtas i den mån de har gjort gällande att identifieringen av akrylamid enligt artikel 59 i förordning nr 1907/2006 borde ha skett på grundval av all information i den dokumentation som Konungariket Nederländerna sammanställt enligt bilaga XV i denna förordning, där det angavs att ämnet endast användes som intermediär. Även om det antas att det i denna dokumentation endast anges exempel på användning av detta ämne som intermediär, saknar det relevans för identifieringen av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter då det uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordning nr 1907/2006, eftersom denna information inte gäller de inneboende egenskaperna för akrylamid. Denna information kan, såsom Echa har gjort gällande, bli relevant under de sista delarna av det tillståndssystem som föreskrivs i avdelning VII i förordning nr 1907/2006, nämligen då ett ämne ska godkännas och tillstånd ska beviljas för dess olika användningsområden. Det har under alla omständigheter redan konstaterats att det inte kan antas att samtliga av de användningsområden för akrylamid som Konungariket Nederländerna omnämnt i sin dokumentation var av intermediär karaktär (se ovan i punkterna 49–59).

70 Vad gäller sökandenas argument att Echa har åsidosatt god förvaltningssed genom att inte motivera identifieringen av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter, eftersom det påstås att detta ämne uteslutande används som intermediär, konstaterar tribunalen dels att användningen av detta ämne som intermediär inte utgör hinder för dess identifiering som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter, dels att det i den dokumentation som Konungariket Nederländerna har sammanställt, vilken utgör grund för identifieringsförfarandet, anges två användningsområden för akrylamid vilka enligt denna dokumentation inte var intermediära. Detta argument kan således inte godtas.

71 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Uppenbart felaktig bedömning

72 Sökandena har gjort gällande att Echas bedömning var uppenbart felaktig i den mån denna myndighet beslutade att akrylamid skulle identifieras som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter med stöd av Konungariket Nederländernas förslag som inte innehöll någon information där det fastställdes att 0,1 procent av akrylamid inte används som intermediär. Enligt sökandena kan någon slutsats inte dras vad gäller användningen av detta ämne i tätningsmedel och för att tillverka elektroforesgeler, vilka är de enda användningsområden som omnämns av Konungariket Nederländerna i den dokumentation som sammanställts om akrylamid som exempel på användning av detta ämne som sådant och inte som intermediär. Enligt sökandenas uppfattning rör det sig om användning av akrylamid som intermediär. I avsaknad av information om annan användning av akrylamid än som intermediär är det angripna beslutet godtyckligt.

73 Av fast rättspraxis följer att unionens institutioner tillerkänns ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, särskilt vid utvärdering av ytterst komplicerade vetenskapliga och tekniska sakomständigheter för att avgöra beskaffenheten och omfattningen av de åtgärder de vidtar. Unionsdomstolens prövning ska därför begränsas till en kontroll av att unionens institutioner vid denna skönsmässiga bedömning inte har gjort sig skyldiga till uppenbara fel eller maktmissbruk, eller uppenbart har överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning. I detta sammanhang ankommer nämligen bedömningen av de vetenskapliga och tekniska sakomständigheterna enligt fördraget endast på unionens institutioner, och unionsdomstolen får inte

ersätta institutionernas bedömning med sin egen bedömning (dom av den 21 juli 2011, Etimine, C-15/10, REU, EU:C:2011:504, punkt 60, och dom av den 7 mars 2013, Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, T-93/10, REU, EU:T:2013:106, punkt 76).

74 Det ska likväl preciseras att unionsinstitutionernas stora utrymme för skönsmässig bedömning, vars utövande omfattas av en begränsad domstolsprövning, inte uteslutande omfattar beskaffenheten och räckvidden av de bestämmelser som ska antas utan även i viss utsträckning fastställandet av de grundläggande sakförhållandena. Även om en sådan domstolsprövning har begränsad räckvidd, måste unionsinstitutionerna, som har antagit den aktuella rättsakten, inför unionsdomstolen kunna visa att rättsakten har antagits genom ett faktiskt utövande av deras utrymme för skönsmässig bedömning. Detta förutsätter att alla relevanta uppgifter och omständigheter avseende den situation som rättsakten avser att reglera har beaktats (domstolens dom av den 8 juli 2010, Afton Chemical, C-343/09, REU, EU:C:2010:419, punkterna 33 och 34, samt domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 77).

75 Sökandenas resonemang kan med hänsyn till denna rättspraxis inte godtas.

76 I den dokumentation som Konungariket Nederländerna har sammanställt i enlighet med bilaga XV i förordning nr 1907/2006 anges visserligen att upp till 99 procent av akrylamid i unionen används som intermediär vid tillverkning av polyakrylamid för flera användningsområden och att det förekom andra användningsområden som beståndsdel i tätningsmedel och för beredning på plats av polyakrylamidgeler. Medlemsstatskommitténs referenshandling, på grundval av vilken identifieringen av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter gjordes, innehåller för övrigt inte någon information om ämnets användning.

77 Såsom framgår av prövningen av den första grunden som åberopats till stöd för förevarande talan ska ett ämnes inneboende egenskaper beaktas vid identifieringen av detta som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 1907/2006. Enligt artikel 59.2 och 59.3 i denna förordning kan dokumentation som sammanställts för identifieringen av ett ämne som inger mycket stora betänkligheter, om så är lämpligt, begränsas till en hänvisning till en post i bilaga VI, del 3, i förordning nr 1272/2008 som innehåller det harmoniserade klassificerings- och märkningsregistret för farliga ämnen. Dokumentationen kan således helt sakna information om det ifrågavarande ämnets användning.

78 Det har under alla omständigheter redan konstaterats att det inte kan bedömas att alla användningsområden för akrylamid som Konungariket Nederländerna har omnämnt i den dokumentation som sammanställts om ämnet var intermediär (se ovan i punkterna 49-59).

79 Talan kan följaktligen inte heller vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

80 Sökandena har gjort gällande att behandlingen av akrylamid är oproportionerlig, eftersom Echa kunde välja mellan olika åtgärder och att valet att identifiera det ifrågavarande ämnet som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter ger upphov till orimliga olägenheter i förhållande till det eftersträvade målet. Enligt sökandena har identifieringsförfarandet inrättats för att särskild uppmärksamhet ska ägnas de farligaste ämnena. Vissa typer av ämnen såsom intermediärer undantas från avdelning VII i förordning nr 1907/2006, eftersom de inte motsvarar samma risknivå som andra ämnen. Trots att lagstiftaren hade denna avsikt har Echa tillämpat identifieringsförfarandet på ett ämne som endast används som intermediär, vilket enligt sökandena är oproportionerligt. Den risk som arbetstagare löper på grund av exponering för akrylamid elimineras eller begränsas vidare på grund av särskild unionslagstiftning till skydd för arbetstagare. Myndigheterna hade möjlighet att välja en annan åtgärd, nämligen att inte agera, vilket hade varit både lämpligare och mer proportionerligt. Echa hade i vart

fall kunnat besluta att akrylamid endast ska identifieras som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter vid annan användning än som intermediär eller att användningen av akrylamid ska bli föremål för sådana begränsningar som föreskrivs i avdelning VIII i förordning nr 1907/2006.

81 Enligt fast rättspraxis innebär proportionalitetsprincipen, vilken ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten, att unionsinstitutionerna i sitt handlande inte får gå utöver vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå de legitima mål som eftersträvas med bestämmelserna i fråga. När det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan ska den åtgärd väljas som är minst ingripande, och de vållade olägenheterna får inte vara orimliga i förhållande till de eftersträvade målen (se domstolens dom i det ovan i punkt 73 nämnda målet Etimine, EU:C:2011:504, punkt 124 och där angiven rättspraxis).

82 Vad gäller domstolsprövningen av de krav som nämns i föregående punkt konstaterar tribunalen att Echa ska tillerkännas ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till att denna myndighet ställs inför val av politisk, ekonomisk och social art och ska göra komplicerade bedömningar. En åtgärd på detta område kan endast förklaras ogiltig om den är uppenbart olämplig i förhållande till det mål som lagstiftaren eftersträvar (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom i det ovan i punkt 73 nämnda målet Etimine, EU:C:2011:504, punkt 125 och där angiven rättspraxis).

83 I förevarande fall framgår det av artikel 1.1 i förordning nr 1907/2006 att denna förordning syftar till att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön, inbegripet främjande av alternativa metoder för att bedöma hur farliga ämnen är, samt att ämnen fritt kan cirkulera på den inre marknaden samtidigt som konkurrenskraft och innovationer förbättras. Med hänsyn till lydelsen i skäl 16 i denna förordning konstaterar tribunalen att lagstiftaren har fastställt att det första av dessa tre syften ska utgöra det huvudsakliga syftet, det vill säga att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön. När det särskilt gäller syftet med tillståndsförfarandet följer det av artikel 55 i nämnda förordning att syftet är att sörja för en väl fungerande inre marknad, samtidigt som det garanteras att de risker som ämnen som inger mycket stora betänkligheter ger upphov till kontrolleras på ett adekvat sätt och att dessa ämnen gradvis ersätts med lämpliga alternativa ämnen eller tekniker, när det är ekonomiskt och tekniskt genomförbart (domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 116).

84 När det gäller sökandenas argument om att det angripna beslutet är olämpligt för att uppnå de syften som eftersträvas med förordning nr 1907/2006, erinrar tribunalen om att det innebär att akrylamid identifierades som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter efter en tillämpning av förfarandet i artikel 59 i nämnda förordning. När ett ämne har identifierats som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter, innebär det att de berörda ekonomiska aktörerna åläggs informationsskyldigheter (domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 117).

85 Vad gäller syftet att skydda människors hälsa och miljön, konstaterar tribunalen att identifieringen av ett ämne som inger mycket stora betänkligheter syftar till att förse allmänheten och yrkesmässiga användare med bättre information om de risker och faror som de löper, och att identifieringen följaktligen ska betraktas som ett verktyg för att förbättra ovannämnda skydd (se domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 118 och där angiven rättspraxis).

86 När det närmare bestämt gäller sökandenas argument att det angripna beslutet är olämpligt i detta hänseende på grund av att akrylamid endast används som intermediär och således undantas från avdelning VII i förordning nr 1907/2006, med tillämpning av artikel 2.8 b i förordningen, erinrar tribunalen om att det redan har konstaterats att det inte är möjligt att dra slutsatsen att akrylamid endast användes som intermediär (se ovan i punkterna 49-59). Det finns i vart fall inget som

möjliggör bedömningen att annan användning av akrylamid än som intermediär är utesluten. Identifieringen av detta ämne förefaller således inte vara uppenbart olämplig i förhållande till eftersträvade mål.

87 Tribunalen godtar följaktligen inte sökandenas argument om att det angripna beslutet är olämpligt för att uppnå eftersträvade syften.

88 Sökandena har även gjort gällande att det angripna beslutet överskrider gränserna för vad som är nödvändigt för att uppnå eftersträvade mål, eftersom möjligheten att inte agera, antagande av sådana begränsningar som föreskrivs i avdelning VIII i förordning nr 1907/2006 eller identifieringen av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter endast vid annan användning än som intermediär, utgör mindre ingripande åtgärder. Enligt sökandena elimineras eller begränsas för övrigt den risk som arbetstagare löper på grund av lagstiftningen till skydd för arbetstagare.

89 Vad för det första beträffar möjligheten att inte agera har sökandena hävdat att denna lösning hade varit den mest proportionerliga och minst ingripande, eftersom identifieringen av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter inte var avsett för intermediärer utan för andra typer av ämnen som inger större betänkligheter. Detta argument kan inte godtas. Med beaktande av att det inte kan bedömas att akrylamid endast används som intermediär och att inget gör det möjligt att bedöma att annan användning av akrylamid än som intermediär är utesluten (se ovan i punkt 86) utgör möjligheten att inte agera inte en åtgärd som är lika lämplig som att identifiera akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter.

90 Vad för det andra gäller åtgärder för att begränsa användningen av akrylamid, påpekar tribunalen att enbart det förhållandet att ett ämne har upptagits i kandidatförteckningen inte hindrar att ämnet beläggs med begränsningar i stället för med ett tillståndskrav. Det framgår nämligen av artikel 58.5 och artikel 69 i förordning nr 1907/2006 att kommissionen eller en medlemsstat alltid kan föreslå att tillverkningen, utsläppandet på marknaden eller användningen av ett ämne ska kontrolleras genom begränsningar i stället för att omfattas av ett tillståndskrav (domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 128). I förevarande fall framgår det bland annat av domen i det ovan i punkt 52 nämnda målet Polyelectrolyte Producers Group m.fl./kommissionen (EU:T:2013:53) att akrylamid från och med den 5 november 2012 var föremål för begränsningar vid användning som tätningsmedel.

91 Vidare framgår det av bilaga XVII till förordning nr 1907/2006 att begränsningar som antagits i enlighet med förfarandet i avdelning VIII i nämnda förordning, som är tillämpliga på framställning, utsläppande på marknaden och användning av vissa farliga ämnen, beredningar och varor, kan omfatta allt från särskilda villkor för tillverkningen eller utsläppandet av ett ämne på marknaden till ett fullständigt förbud att använda ett ämne. Även om det antas att begränsningsåtgärderna också är lämpliga för att uppnå de syften som eftersträvas med denna förordning, utgör de inte som sådana mindre ingripande åtgärder i förhållande till identifieringen av ett ämne, som endast medför informationsskyldigheter (domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 129).

92 I den mån sökandena för det tredje anser att lagstiftningen till skydd för arbetstagare innebär att den risk som dessa arbetstagare löper elimineras eller begränsas är det tillräckligt att påpeka att denna lagstiftning, där riskhanteringsåtgärder avseende arbetstagare föreskrivs, inte kan anses utgöra en lämplig och mindre ingripande åtgärd för att genomföra de mål som eftersträvas med förordning nr 1907/2006 avseende hanteringen av ämnen som inger mycket stora betänkligheter, i synnerhet målet att gradvis ersätta ämnen som inger mycket stora betänkligheter med lämpliga alternativa ämnen eller tekniker, när det är ekonomiskt och tekniskt genomförbart (se ovan i punkt 83).

93 Sökandena har för det fjärde gjort gällande att Echa hade kunnat besluta att akrylamid endast ska identifieras som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter när det inte används som intermediär. Det är i detta avseende tillräckligt att erinra om att lagstiftaren har föreskrivit särskilda regler gällande intermediärer i artikel 2.1 c och 2.8 b i förordning nr 1907/2006 (se ovan i punkt 48).

94 Mot bakgrund av det ovanstående konstaterar tribunalen att det angripna beslutet inte strider mot proportionalitetsprincipen.

95 Talan kan följaktligen inte heller vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen

96 Sökandena har gjort gällande att identifieringen av akrylamid som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter innebär ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen, eftersom andra ämnen för vilka situationen var identisk inte blev föremål för en sådan identifiering. Enligt sökandena klassificerades akrylamid som cancerframkallande och mutagent i kategori 2 samt reproduktionstoxiskt i kategori 3 tillsammans med ett stort antal andra ämnen med samma eller mer utmärkande egenskaper. Ingen motivering har angetts av skälen till att akrylamid valdes ut och inte andra ämnen med identiska egenskaper fastän det är ostridigt att åtminstone 99 procent av dess användning undantas från identifieringsförfarandet.

97 Tribunalen framhåller att lagstiftaren genom förordning nr 1907/2006 har inrättat en ordning för registrering, utvärdering och godkännande av kemikalier och för de begränsningar som är tillämpliga på dessa ämnen. Syftet med denna ordning är enligt skäl 1 i förordningen att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön samt säkerställa den fria rörligheten för dessa ämnen på den inre marknaden, samtidigt som konkurrenskraft och innovation främjas. I avdelning VII i förordning nr 1907/2006 föreskrivs ett tillståndsförfarande. Syftet med detta förfarande är enligt artikel 55 i förordningen att sörja för en väl fungerande inre marknad, samtidigt som det garanteras att de risker som ämnen som inger mycket stora betänkligheter ger upphov till kontrolleras på ett adekvat sätt och att dessa ämnen gradvis ersätts med lämpliga alternativa ämnen eller tekniker, när det är ekonomiskt och tekniskt genomförbart (domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 69).

98 Tillståndsförfarandet är tillämpligt på alla ämnen som uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordning nr 1907/2006. Det första steget i tillståndsförfarandet består i att identifiera de ämnen som uppfyller kriterierna i nämnda artikel. Enligt artikel 59 i förordning nr 1907/2006 ska denna identifiering ske genom ett förfarande i flera steg. Enligt skäl 77 i nämnda förordning bör – för att få till stånd ett system som är smidigt och funktionellt såväl för fysiska eller juridiska personer (som måste utarbeta ansökningar och vidta lämpliga riskhanteringsåtgärder) som för myndigheterna (som måste behandla tillståndsansökningarna) – endast ett begränsat antal ämnen tillståndsprövas samtidigt. När det gäller urvalet av dessa ämnen föreskrivs i artikel 59.2 och 59.3 i förordning nr 1907/2006 att det är kommissionen eller den berörda medlemsstaten som ska bedöma huruvida dessa ämnen uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordningen. Lagstiftaren har således gett kommissionen och medlemsstaterna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning för att stegvis genomföra reglerna i avdelning VII i förordning nr 1907/2006 om sådana ämnen som inger mycket stora betänkligheter (domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 70).

99 Mot bakgrund av det ovanstående har Echa i identifieringsförfarandet enligt artikel 59 i förordning nr 1907/2006 inte någon befogenhet såvitt avser valet av det ämne som ska identifieras. Om dokumentationen för ett ämne däremot har sammanställts av en medlemsstat eller, på begäran av kommissionen, av kemikaliemyndigheten, ska Echa med iakttagande av villkoren i denna

artikel genomföra identifieringen av ämnet (beslut av den 22 maj 2014, Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, C-287/13 P, EU:C:2014:599, punkt 51, och domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 71).

100 I förevarande fall har identifieringsförfarandet enligt artikel 59 i förordning nr 1907/2006 iakttagits när det gäller valet av det ämne som ska identifieras. Det framgår nämligen av handlingarna i målet att akrylamid hade valts av Konungariket Nederländerna, eftersom denna medlemsstat ansåg att ämnet uppfyllde kriterierna i artikel 57 i nämnda förordning., eftersom det inte förelåg någon annan dokumentation som sammanställts av en medlemsstat beträffande andra ämnen med andra cancerframkallande, mutagena eller toxiska egenskaper, och kommissionen inte heller anmodat Echa att sammanställa dokumentation för sådana ämnen, kunde kemikaliemyndigheten inte genomföra identifieringen av dessa andra ämnen i enlighet med förfarandet i artikel 59 i förordning nr 1907/2006 utan att överskrida sin befogenhet. Detta innebär att kemikaliemyndighetens identifiering av akrylamid, och inte ämnen som påståtts vara jämförbara, som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter, inte utgjorde något åsidosättande av likabehandlingsprincipen (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 73 nämnda målet Bilbaína de Alquitranes m.fl./ECHA, EU:T:2013:106, punkt 72).

101 Vad slutligen beträffar sökandenas resonemang att ingen motivering har angetts av skälen till att akrylamid valdes ut och inte andra ämnen med identiska egenskaper, fastän det är ostridigt att åtminstone 99 procent av dess användning undantas från identifieringsförfarandet, konstaterar tribunalen att det framgår av det angripna beslutet att Konungariket Nederländerna har föreslagit att akrylamid ska identifieras som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter på grund av sina cancerframkallande och mutagena egenskaper., eftersom alla medlemsstater enligt artikel 59.3 i förordning nr 1907/2006 kan sammanställa dokumentation i enlighet med bilaga XV i denna förordning avseende ämnen som denna stat anser uppfyller kriterierna i artikel 57 i nämnda förordning krävs emellertid ingen annan motivering.

102 Mot bakgrund av det ovanstående finner tribunalen att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden, eftersom sökandena inte har gjort gällande att förfarandet enligt artikel 59 i förordning nr 1907/2006 var rättsstridigt och kemikaliemyndigheten har iakttagit detta förfarande.

103 Talan ska därför ogillas i sin helhet.

**Rättegångskostnader**

104 I sin dom efter överklagande har domstolen förordnat att beslut om rättegångskostnader ska meddelas senare. Det åligger därför tribunalen att i den aktuella domen besluta om samtliga rättegångskostnader i de olika förfarandena, i enlighet med artikel 219 i rättegångsreglerna.

105 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska de medlemsstater och institutioner som har intervenerat i tvisten bära sina rättegångskostnader.

106 Echa har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna., eftersom sökandena har tappat målet, ska Echas yrkande bifallas. Konungariket Nederländerna och kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

**1) Talan ogillas.**

**2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) och SNF SAS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa).**

**3) Konungariket Nederländerna och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Dittrich Dehousse Schwarcz

Tomljenović Collins

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 september 2015.

Underskrifter